

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: Kv II-1413/2026-2
Kov-1238/2025

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Renate Miličević, kao predsjednice vijeća, te Koraljke Bumči i Irene Kvaternik, kao članica vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Katarine Belančić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Domagoja Andrića, zbog kaznenog djela iz članka 236. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22. i 36/24. – dalje u tekstu: KZ/11.), odlučujući povodom žalbe okrivljenika, podnesene protiv rješenja Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj Kov-1238/2025 od 29. svibnja 2026. o određivanju privremene mjere osiguranja imovinskopravnog zahtjeva, na sjednici vijeća održanoj 10. srpnja 2026.,

riješio je

Odbija se žalba okrivljenog Domagoja Andrića kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Rješenjem Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj Kov-1238/2025 od 29. svibnja 2026., na temelju članka 160. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. – dalje u tekstu: ZKP), u vezi s člankom 344. i člankom 345. stavkom 1. točkom 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 06/24. – dalje u tekstu: OZ), na prijedlog oštećene Marije Meglaj, određena je privremena mjera osiguranja imovinskopravnog zahtjeva, kojom je okrivljenom Domagoju Andriću zabranjeno otuđenje i opterećenje nekretnine поближе označene u točki I. izreke pobijanog rješenja.

2. Protiv navedenog rješenja pravovremenu žalbu podnio je okrivljeni Domagoj Andrić po branitelju Zlatku Tomažiću, odvjetniku u Zagrebu, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka te pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U bitnome navodi da u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za određivanje predmetne privremene mjere, osporavajući pritom postojanje i visinu tražbine oštećenice, kao i postojanje opasnosti da bi bez određivanja privremene mjere naplata predmetne

tražbine bila spriječena ili znatno otežana. Predlaže ukinuti pobijano rješenje, podredno isto preinačiti na način da se ukine privremena mjera osiguranja.

3. Žalba nije osnovana.

4. Ispitujući pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda, ovaj drugostupanjski sud nalazi da je pravilno prvostupanjski sud utvrdio sve odlučne činjenice te na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio mjerodavne odredbe članka 160. ZKP, u vezi s odredbama članka 344. i članka 345. stavka 1. točke 3. OZ.

5. Naime, odredbom članka 160. stavka 1. ZKP propisano je da se na prijedlog ovlaštene osobe mogu u kaznenom postupku prema odredbama koje vrijede za ovršni postupak odrediti privremene mjere osiguranja imovinskopravnog zahtjeva nastalog zbog počinjenja kaznenog djela.

6.1. Odredbama članaka 344. i 345. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 06/24. – dalje u tekstu: OZ) regulirane su pretpostavke za određivanje i vrstu privremenih mjera radi osiguranja novčane tražbine. Tako je odredbom članka 344. stavka 1. OZ propisano da se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

7. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud pravilno je zaključio da su u konkretnom slučaju navedene zakonske pretpostavke ispunjene. Naime, tražbinu i opisanu opasnost oštećenik je kao predlagatelj osiguranja dužan učiniti vjerojatnim, pri čemu je dovoljan niži stupanj vjerojatnosti i ne traži se da su potraživanje i opasnost potpuno izvjesno utvrđeni (rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj I KŽ-384/2012 od 26. rujna 2012.). U tom smislu, neosnovano okrivljenik osporava postojanje tražbine, kao i njezinu visinu. Naime, pitanje osnovanosti i konačne visine imovinskopravnog zahtjeva predmet je meritorne odluke, koja će se moći donijeti tek nakon provedenog dokaznog postupka i utvrđenja svih odlučnih činjenica, u slučaju da optužnica bude potvrđena. Međutim, imajući u vidu sadržaj spisa, a osobito priležuću dokumentaciju te okolnosti i činjenične navode na kojima oštećena Marija Meglaj temelji svoj imovinskopravni zahtjev, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je postojanje predmetne novčane tražbine učinjeno vjerojatnim.

8. Jednako tako, ukazuje se neosnovanim žalbeni navod okrivljenog Domagoja Andrića kojim osporava postojanje opasnosti da bi bez određivanja predmetne privremene mjere naplata predmetne tražbine bila spriječena ili znatno otežana. Prilikom ocjene postojanja navedene opasnosti prvostupanjski sud pravilno je cijenio imovinske prilike okrivljenika, kao i činjenicu da se isti nalazi u istražnom zatvoru u drugom kaznenom postupku koji se vodi zbog kaznenih djela prijave povezanih s kupoprodajom nekretnina. Navedene okolnosti, sagledane u svojoj ukupnosti, dostatna su činjenična osnova za zaključak da je učinjena vjerojatnom opasnost da bi okrivljeni Domagoj Andrić, bez određivanja predmetne mjere osiguranja imovinskopravnog zahtjeva, raspolaganjem navedenom nekretninom mogao spriječiti ili znatno otežati naplatu predmetne tražbine.

9. Slijedom navedenog, iz sadržaja spisa proizlazi da su u vrijeme donošenja pobijanog rješenja bile učinjene vjerojatnima obje zakonom propisane pretpostavke za određivanje navedene privremene mjere. Istodobno, određena mjera predstavlja odgovarajuće i razmjerno sredstvo osiguranja predmetne tražbine, budući da se njome ne dira u pravo vlasništva okrivljenika niti mu se oduzima predmetna nekretnina, već se privremeno ograničava mogućnost njezina otuđenja ili opterećenja, i to isključivo radi očuvanja imovinske vrijednosti iz koje se predmetna tražbina može namiriti.

10. Kako pobijano rješenje sadrži jasne, potpune i dostatne razloge o svim odlučnim činjenicama, pri čemu među iznesenim razlozima nema proturječnosti niti drugih nedostataka koji bi onemogućavali ispitivanje pravilnosti i zakonitosti pobijanog rješenja, to nije ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP, na koju okrivljeni Domagoj Andrić upire u žalbi.

11. S obzirom na to da žalbenim navodima nije dovedena u sumnju ispravnost i zakonitost odluke prvostupanjskog suda, a ovaj drugostupanjski sud ispitujući pobijano rješenje u skladu s odredbom članka 494. stavka 4. ZKP nije utvrdio povrede navedene u toj odredbi, na koje pazi po službenoj dužnosti, to je na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP valjalo odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 10. srpnja 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Renata Miličević

Broj zapisa: **9-3088c-3fa99**

Kontrolni broj: **04233-e8a96-55c69**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.